STICUSA
KNIPSELKRANT 148

BEURS EN NIEUWSBERICHTEN Dinsdag 27 januari 1987

DEBROT WEDEROM BELICHT IN DEBROTLEZING

WILLEMSTAD -- Zondagmorgen vond in de aula de eerste Debrot lezing van dit jaar plaats, die ditmaal verzorgd werd door Prof. Dr. J.J. Oversteegen Debrotkenner (het vorig jaar gehouden Debrotsymposium heeft hij mede gestalte gegeven met zijn voordrachten), die meewerkt aan de verschijning van het Verzameld Werk van Debrot, waarvan geen zes, maar zeven delen zullen verschijnen, en die biograaf over Debrot is. De heer Oversteegen zal bovendien een serie van zes voordrachten houden over Cola Debrot, waarvan de eerste vandaag gehouden zal worden, de volgende a.s. donderdag en zo elke dinsdag en donderdagmiddag, van 16.00 tot 18.00 uur. De colleges zijn vrij toegankelijk.

In zijn voordracht van zondagmorgen schetste professor Oversteegen in vogelvlucht de literaire contacten die Debrot kreeg na zijn aankomst in Holland op veertienjarige leeftijd: wat de literaire theorieën waren van die schrijvers, en wat zijn eigen (Debrots) opvattingen daarover waren. Met andere woorden: hoe Debrot te plaatsen tussen de katholiek Jan Engelman en de metafysische opvattingen van Nijhoff enerzijds, en de daaraan tegengestelde meningen van ter Braak en Du Perron anderzijds.

Debrot vond dat een schrijver de wereld niet vanuit één standpunt moest benaderen, maar vanuit een kaleidoscopische visie, zodat in het werk die verschillende uitgangspunten elkaar bevestigen en versterken

Dat is door anderen niet altijd begrepen, men verweet hem wel eens "de kool en de geit te willen sparen". Professor Oversteegen verklaarde echter dat Debrot een authentieke, eigen positie innam tussen schrijvers als Nijhoff, ter Braak, Marsman en Du Perron.

Debrots eerste contacten ontstonden vooral met beeldende kunstenaars als Pyke Koch, Charles Eyck en Carel Willink.

Bewonderaar was hij van o.a. Guido Gezelle, Willem Kloos, Henriëtte Roland Holst en Martinus Nijhoff. Met de laatste raakte hij bevriend tussen 1934 en 1937.

Nijhoffs opvatting dat de dichter alleen een klerk is die opschrijft wat hem door de taal wordt aangereikt, kon Debrot niet volledig delen, vooral niet omdat hij er het gevaar in zag dat de ontpersoonlijkingsstelling van Nijhoff (de dichter als maker van een Perzisch kleedje -- die maker is na het weven óók in het niets opgelost) het risico inhield van een volledig metafysische positie. In Debrots ogen betekende dat, dat de chaos (die de realiteit is) zo

WIJLEN COLA DEBROT

ontweken wordt.

Halverwege de jaren dertig is Debrot bevriend met verschillende schrijvers en dichters. Ter Braak, Du Perron, van Vriesland, Marsman, Engelman -- de Groten van die tijd. Hij maakte zijn literaire entree in het tijdschrift Forum, waarin later ook Vestdijk zal publiceren.

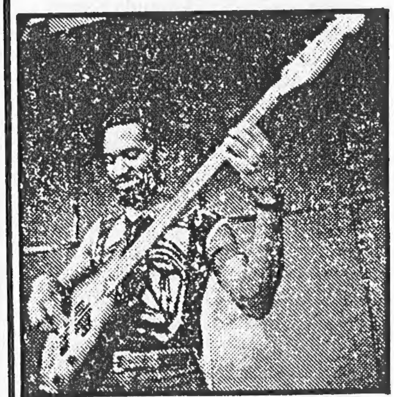
Forum is vooral een ter Braak-Du Perronblad, waarin de grondtoon was: "Literatuur vóór alles als vitale uiting."

En hoewel Debrot het daarmee zeker eens was, zag hij in die stellingname ook het risico van het optreden van verstarring op den duur.

Professor Oversteegen ging vervolgens nader in op Debrots persoonlijke relatie met Du Perron, die ...m ooit het voorstel dee... samen een boek te schr... en over hun beider "zoute" herinneringen. Du Perron had zelfs al een titel bedacht: Zandbaai-Slagbaai. Debrot, die inmiddels medicijnen studeerde, was aan Bewolkt Bestaan begonnen en Zandbaai-Slagbaai bleef een onuitgevoerd plan. Ook de persoonlijke relatie tussen Debrot en Vestdijk kwam, gelardeerd met anekdotes, aan bod. De hele lezing werd trouwens voorzien van de nodige anekdotes, zoals bijvoorbeeld die over W.F. Herman als "assistent" van de arts Debrot. En dat was waarschijnlijk mede waarvoor de, in het licht van een Debrotlezing, vele toehoorders vooral waren gekomen: Debrot niet alleen temidden van literaire theorieën, maar met name als mens tussen andere schrijvers. Met instemming zullen veel van de toehoorders het beeld dat zijzelf van Debrot hebben gevestigd hebben gekregen. Een beeld dat misschien nog het duidelijkst tot uiting komt in Oversteegens formulering over Debrots intrede in Criterium (1940), waarin hij vaststelt" dat hetgeen waar Debrot over spreekt, het punt is waarop literatuur en filosofie elkaar raken."

Marjo Nederlof.

Volkskrant
27-1-1987

ERIC CALMES

Contrabassist Calmes krijgt Podiumprijs

Van onze verslaggever

AMSTERDAM — De Podiumprijs, een aanmoedigingsprijs van de Stichting Jazz en Geïmproviseerde Muziek in Nederland, is toegekend aan de 31-jarige contrabassist en basgitarist Eric Calmes. Calmes krijgt de prijs van 3000 gulden voor zijn grote techniek, zijn kwaliteiten als componist en zijn openheid voor uiteenlopende stromingen in de geïmproviseerde muziek.

Calmes werd geboren in Curaçao en kwam in 1975 naar Nederland. Hij maakt deel uit van de formatie Future Shock, het kwartet van tenorist Dick de Graaf en het salsa-orkest van Ruben Salas.

AMIGOE
MAANDAG 26 JANUARI 1987

Programma van Filmliga Aruba

ORANJESTAD — Het is de Filmliga Aruba toch nog gelukt om voor het komende halfjaar de film-voorstellingen in het Cas di Cultura te doen plaatsvinden. Op zondag 1 februari, halfnegen, worden drie korte films vertoond. Dit zijn: «Duizend Zielen», «Mijn zuster de negerin» en «No Fun». Het voorlopige programma voor het eerste halfjaar 1987 ziet er verder als volgt uit: «Joao en het mes», «Exit 7», «Les Intrus», «La viuda Montiel» en «Année Sainté».

AMIGOE 27/1-1987

Radio Hollands Kwartier ook via Radio Saba

PHILIPSBURG — De stichting Radio Hollands Kwartier die iedere maandagavond een programma uitzendt van acht tot elf uur via het Sint Maartense radiostation PJD 2 heeft ook een dagelijks programma via Radio Saba PJF 1. Het programma wordt steeds uitgezonden van vijf tot zes 's middags. Elke zaterdag is er een uitzending van twaalf tot één, en' zondags van elf tot twaalf uur in de voormiddag. De verschillende onderwerpen die in de loop van de week aan bod komen zijn achtereenvolgens: De medische rubriek Op uw gezondheid, Info, korte informatie over activiteiten op St Maarten. Keep in touch, Nederlandse popmuziek; achtergrond- nieuws van Radio Wereld Omroep; Nederlands achtergrond- nieuws met muziek; persoonlijke interviews met muziek en Nieuws in review.

BEURS EN NIEUWSBERICHTEN Dinsdag 27 januari 1987

DRS. P.H.J. VAN BUEREN

NIEUWE DIREKTEUR STICUSA BEZOEKT BONAIRE

KRALENDIJK -Dezer dagen heeft de nieuwe direkteur van STICUSA (Stichting voor Culturele Samenwerking) te Amsterdam drs. H.P.J. van Bueren een werkbezoek gebracht aan Bonaire. De heer van Bueren is sedert 1961 aan Sticusa verbonden als adjunctdirekteur en heeft per 1 oktober vorig jaar wijlen de heer M.D. Thijs in verband met zijn voorgenomen pensionering opgevolgd als direkteur van de Stichting.

Op Bonaire heeft de heer van Bueren een bezoek gebracht aan Gedeputeerde Franklin Crestian.

Voorts heeft hij het Washington /Slagbaai-park bezocht en overleg gepleegd over wetenschappelijk onderzoek op natuurwetenschappelijk terrein.

In Kralendijk kon hij kennismaken met de balletlessen gegeven door mw. Helma Bakhuis en in Rincon heeft hij enkele muzieklessen meegemaakt van mw. Elene Bizzarinni.

Uiteraard werd overleg gepleegd met het dagelijks bestuur van het Cultureel Centrum Bonaire (CCB) Bij die gelegenheid werden video-opnamen gedraaid van het optreden eind vorig jaar van het Orkesta di Gitara onder leiding van de muziekpedaoog Rudi Bedacht in het Jeugdhuis Jong Bonaire te Kralendijk; van de ballet-uitvoering in het buurthuis te Rincon en van een optreden van het Koor "Canta Orkidia" (van Rincon) onder leiding van mw. Benita Belentien in Kralendijk.

Ook een bezoek aan de bibliotheek in het complex van het Cultureel Centrum Bonaire stond op het programma.

Tijdens dit bezoek was er gelegenheid van gedachten te wisselen over de overdracht van de door StiCUSA in het verleden gegeven ontwikkelingshulp op cultureel terrein aan daartoe aangewezen Antillaanse instanties met name OKSNA.

In een gefaseerde overdracht van vijf jaar zal Sticusa namelijk een twintigtal aktiviteiten op het terrein van ontwikkelingshulp uit de Sticusa-begroting overdragen aan OKSNA ((het Overlegorgaan voor Kulturele Samenwerking Nederlandse Antillen), zodat het werkbezoek van de nieuwe direkteur mede ten doel had, afspraken te maken inzake de structurering van bedoelde overdracht en over de bestemming die de over te hevelen bedragen tot nu toe binnen de Sticusa-begroting hadden , welke bestemming de eerstkomende jaren door OKSNA zal worden gerespecteerd.

Na 1989 zal het werk van Sticusa zich beperken tot aktiviteiten op het terrein van culturele samenwerking in engere zin, met name culturele uitwisseling.

Conclusie seminar

Automatisering bibliotheek is hoogst noodzakelijk

WILLEMSTAD — "Het is noodzakelijk dat de bibliotheken op de Nederlandse Antillen geautomatiseerd worden, ook al zal dit ingrijpende veranderingen met zich mee brengen voor bijvoorbeeld het personeel en vereist dit een behoorlijke investering. Wil de Openbare Bibliotheek echter de functie van Nationale Bibliotheek krijgen is automatisering een eerste vereiste.

Dat was gisteravond de algemene conclusie van alle sprekers op het seminar "Bibliotheek- automatisering en informatie- verzorging" dat door de Universiteit van de Nederlandse Antillen wordt georganiseerd met het oog op de plannen om de universiteits- bibliotheek te automatisering. Voor deze plannen zijn een aantal gasten uit Nederland overgekomen, waarvan een deel gisteravond reeds het woord voerde. Zo sprak de directeur van de Koninklijke Bibliotheek Den Haag, de heer van Heyst en de directeur van de Dienst Openbare Bibliotheek Den Haag, de heer Renes. Verder waren mevrouw Ans Koolen, Jan Welmer en Rose Marie de Paula gastsprekers over de bibliotheken op respectievelijk Sint Maarten, Aruba en Curaçao en voerde ir Roy Evers, dekaan van de Faculteit der Sociale en Economische Wetenschappen eveneens het woord.

Het was de minister van Onderwijs en Cultuur, Linda Badejo- Richardson, die gisteravond het seminar, dat vanavond wordt voortgezet, officieel opende. Zij erkende van het onderwerp "automatisering" op zich niets af te weten maar noemde de rol van de Bibliotheek van groot belang voor de ontwikkeling van een land. "Informatie is macht", aldus de minister die verklaarde dat de UNESCO steun heeft toegezegd bij de opzet van een Caribisch Informatie- centrum op de Nederlandse Antillen. Daarbij is het dan wel noodzakelijk, aldus de minister, dat wordt samengewerkt met andere landen in de regio.

Om een betere service te verlenen aan het publiek is automatisering een noodzaak, dat bleek gisteravond overduidelijk uit vrijwel alle voordrachten. Dat dit geen eenvoudige taak is, was eveneens duidelijk, al is het alleen al om de personele gevolgen van de invoer van computers. Verandering wekt immers weerstand op, zo stelde ook drs Roy Evers die dit illustreerde met het verzoek aan de zaal om allen een plaats naar rechts op te schuiven. Dat zou veel tegenstand opwekken, zo concludeerde hij: "bij automatisering worden de personen eerst verteld dat zij een plaats naar rechts moeten schuiven om vervolgens tot de ontdekking te komen dat men twee plaatsen naar links had moeten schuiven."

Ook directrice Rose Marie de Paula van de Openbare Bibliotheek op Curaçao concludeerde dat automatisering onontbeerlijk is: in de laatste 15 jaar is de openbare bibliotheek sterk gegroeid en met de ingebruikneming van het nieuwe gebouw zal deze groei explosief toenemen", zo vermoedt zij. Terwijl automatisering van de administratieve handelingen dan noodzakelijk wordt, maakt automatisering informatie- verwerving door participatie aan geautomatiseerde informatie- netwerken mogelijk waardoor snellere en doelgerichter kwalitatieve en kwantitatieve informatie verkregen kan worden. Daarnaast stimuleert automatisering een betere georganiseerd overleg op zowel lokaal, intereilandelijk, regionaal en internationaal gebied ten aanzien van afspraken over aanschafbeleid, interbibliothecair leenverkeer en dienstverlening, aldus Rose Marie de Paula. Roy Evers, die gisteravond de laatste spreker was, eindigde zijn betoog zeer krachtig: binnen de commissie die zich buigt over de mogelijkheden van automatisering is men het er overeens dat er snel gehandeld moet worden en niet verzeild moet geraken in eeuwig durende analyses en studies: "wij hebben genoeg gepraat, het is nu tijd voor actie", aldus Evers.

Vanavond zal het seminar worden voortgezet met voordrachten van drs Steenbakkers, wnd Bibliothecaris van de Universiteits- bibliotheek Utrecht, drs Criens die zal praten over "Het Antillana- project" en de heer van der Starre die het zal hebben over "Concretisering van de bibliotheek- automatisering op de Nederlandse Antillen". Vanavond is er tevens een discussie aan het seminar verbonden.

In Orange Bay

IN JULI TESTOPGRAVINGEN SCHEEPSWRAKKEN STATIUS

WILLEMSTAD -- Vertegenwoordigers van de National Geografic Society zullen binnenkort, met behulp van een onderwaterrobot, video-opnamen gaan maken van de bodem van de Oranjebaai op Sint Eustatius. Met sonor-apparatuur zullen opnamen gemaakt worden van scheepswrakken in de baai. In juni en juli aanstaande zal overigens begonnen worden met testopgravingen van enkele scheepswrakken. Hierbij zal gebruik gemaakt worden van een "airlift", een soort zandzuiger.

Dit blijkt uit een persbericht dat opgesteld werd naar aanleiding van de deelname van dr. Wil Nagelkerken van het Archeologisch/ Antropologisch Instituut van de Nederlandse Antillen, aan de jaarlijkse conferentie van de Society for Historical Archeology (SHA) in Savannah, Georgia. Centrale thema van de conferentie was historische- en onderwaterarcheologie. Naast de SHA heeft ook de Conference Underwater Archeology zijn medewerking aan de organisatie van de conferentie verleend.

Op de conferentie waren zo'n 800 archeologen, uit vooral de V.S., aanwezig. Onder hen bevond zich de marien- bioloog Robert Marx van de Phoenican Exploration, die een lezing gaf over de Manila Galleons, de grootse schepen die de Spanjaarden gebruikt hebben voor met name de route Acapulco- Manila. Marx houdt zich op Manila thans bezig met de reconstructie van dit type schip, waarmee hij in 1992, het 500ste herdenkingsjaar van Columbus, van Manila naar Acapulco of omgekeerd hoopt te zeilen.

Dr Nagelkerken, die het Archeologisch/Antropologisch Instituut van de Nederlandse Antillen (AAINA) bij de conferentie heeft vertegenwoordigd, heeft in Georgia een lezing gehouden over de "ceramics of Orange Bay" in Sint Eustatius. Dr Nagelkerken doet al vele jaren archeologisch onderzoek in de Oranjebaai, in samenwerking met de College of William and Mary, waaraan hij sinds 1985 als professor in antropologie verbonden is. Het keramiek-onderzoek zal dit jaar overigens zowel in publicaties van het AAINA als in de Verenigde Staten verschijnen, aldus een persbericht.

Daarin wordt ook melding gemaakt van verdergaande onderzoeken die dit jaar in de Oranjebaai zullen volgen, waaronder testopgravingen van scheepswrakken. De reis van dr Nagelkerken is mogelijk gemaakt door financiële steun van de Sticusa en de regering van de Nederlandse Antillen.

MORGEN UITREIKING PLAQUETTES

Stadgenoten: uw eigen belangen staan op het spel

WILLEMSTAD - Het bestuur van de Stichting Monumentenzorg heeft besloten morgen aan zeven stadgenoten een plaquette 'Tua Res Agitur' (uw eigen belangen staan op het spel) uit te reiken.

De personen die deze blijk van waardering krijgen voor het gerestaureerde pand dat zij bewonen of in gebruik hebben, met de bijbehorende huizen zijn: Radiozendstation Z-86 in de Breedestraat van Otrabanda, radiodirecteur Orlando Cuales, Landhuis Koningsplein, C. J.T. Römer, Landhuis Groot Davelaar, J. Wielinga, Stadhuis Scharlooweg 130, Zelma M. Curiel, Stadshuis Pietermaai 23, E. Zielinsky, Stadshuis Pietermaai 154, T. Lansberg en Landhuis Daniel, C. Ph. Booster.

Burgerzin

Met enige plechtigheid zal het bestuur van de Stichting Monumentenzorg de uitreiking morgen doen plaatsvinden in het Landhuis Zeelandia. Zo maakt de directeur A.J.A. Schoevers bekend via een brief aan de redaktie van Beurs- en Nieuwsberichten.

De Stichting Monumentenzorg Curaçao heeft deze plaquette aangeboden als blijk van waardering voor initiatief en burgerzin, die dit bouwwerk voor onze gemeenschap behielden.

Het postadres van die stichting is: Consciëntiesteeg 1 in Otrabanda.

Culturele samenwerking

'Zoals vroeger wel is gezegd, de keuze tussen het verlengen van een startbaan enerzijds of het restaureren van een historisch monument dan wel de bouw van een buurthuis anderzijds, valt in die omstandigheden vaak uit ten gunste van de startbaan. Het pijnlijke daarbij is echter dat restauratie van het historisch monument naar een periode wordt opgeschoven waarbij restauratie niet meer mogelijk is, dan wel de vorming en scholing van jongeren pas kan worden overwogen als hun problematiek volstrekt geen andere keuze meer mogelijk maakt.' Zo zou de laatste voorzitter dr. G.H. Veringa van de Adviesraad voor culturele samenwerking tussen de landen van het koninkrijk hebben uitgesproken tijdens zijn toespraak bij de afscheidsmaaltijd die door de Nederlandse regering werd aangeboden op 18 december 1985 in hotel 'des Indes'. De Adviesraad voor culturele samenwerking tussen de landen van het koninkrijk heeft bestaan van 1961 tot 1 januari van vorig jaar. Hiervoor in de plaats is onder anderen in 1984 een Overlegorgaan Kulturele Samenwerking Nederlandse Antillen (Oksna) in het leven geroepen, waarin de gedeputeerden van culturele zaken van elk der eilanden zitting hebben en de minister van cultuur als voorzitter.

Historisch besef

De Culturele Adviesraad heeft in die jaren minstens vijf keer een advies uitgebracht om aandacht te schenken aan monumentenzorg. Zo vroeg de Adviesraad in de periode 1961/1967 aandacht voor de monumentenzorg in de Nederlandse Antillen en samenstellen van een monumentenbeschrijving voor de andere eilanden van de Nederlandse Antillen, zoals dit voor Curaçao al was gedaan door professor Ozinga. Een andere aanbeveling van de raad in die periode was een wettelijke regeling tot behoud van monumenten, alsmede instellen van een monumentencommissie en vaststellen van een officiële monumentenlijst en fondsen voor restauratie van monumenten.

In de loop der jaren is onder anderen door prof.dr.ir. C. L. Temminck Groll het een en ander gedaan aan de beschrijving van de monumenten van de overige eilanden van de Nederlandse Antillen. Voorts kwamen monumentenverordeningen tot stand die echter niet in werking zijn getreden en zijn ondermeer van Nederlandse zijde fondsen voor restauratie van monumenten beschikbaar gesteld. Zo rapporteerde vorig jaar de laatste Sticusa-directeur, wijlen drs. M.D. Thijs, die het secretariaat van de Adviesraad verzorgde.

Gemeenschappelijk verleden

Ook, dat in 1966 de raad nederlandse steun heeft aanbevolen bij de restauratie van de volgende projecten van de Stichting Monumentenzorg Curaçao: Fort Bekenburg-Quarantine-gebouw, Landhuis Ronde Klip, Landhuis Groot Santa Martha en Kuyperstraat 28. Uit de rapportage hierover valt op te maken dat voorzover bekend alleen het project met nederlandse steun werd gerealiseerd. In 1974 heeft de raad aanbevolen dat een facetplan voor een aantal restauratieprojecten voor de monumentenzorg in de Nederlandse Antillen en Suriname wordt opgesteld, hetgeen is gerealiseerd. De raad nam drie jaar later kennis van gereedkomen van het facetplan voor de monumentenzorg en adviseerde dat de regeringen van de Nederlandse Antillen en van Nederland ter uitvoering van dit facetplan jaarlijks bedragen uittrekken. Voorzover bekend is dit wel door Nederland doch niet door de Nederlandse Antillen gerealiseerd, aldus de rapporteur. De raad beveelde de restauratie aan van het stadhuis Julianaplein/Scharlooweg als onderdeel van een beschermd stadsgezicht in het jaar 1979. Deze aanbeveling resulteerde in een gerealiseerd project.

Al met al, kan misschien wel worden geconcludeerd dat de Culturele Adviesraad mede heeft bijgedragen aan een historisch besef van een gemeenschappelijk verleden van de landen van het koninkrijk, waarbij vaak ondermeer nadruk werd gelegd op de zorg voor monumenten.

Parool 29-1-1987

Camerata 1

TOT onze spijt brengt het artikel van 17 januari in P.S. over onze tournee naar de Nederlandse Antillen, geschreven door Leonoor Wagenaar, op geen enkele manier in beeld hoe deze tournee verlopen is.

Leonoor Wagenaar heeft persoonlijke irritaties en emotionele, onware uitspraken van onze toch al overspannen altviolist mis- en gebruikt en dit pagina-breed uitgemeten tot een smeuïg en sensationeel verhaal.

Wij distantiëren ons volledig van deze story. Als lezers van deze krant de waarheid op prijs stellen, moeten ze bij ons zijn en niet bij Leonoor Wagenaar.

WILMA THALEN,
JASPER TJALLINGII
(violiste en bassist van Curaçao Camerata Kwintet)

Camerata 2

HET artikel over de tournee van de Curaçao Camerata geeft een te negatieve indruk van de geleverde prestaties. De schoolconcerten waren enigszins absurd, akkoord, maar ze werden door de Antilliaanse schooljeugd toch zeer op prijs gesteld.

De officiële concerten van de Camerata hadden een zeer redelijk niveau, zoals de opnamen die wij ervan gemaakt hebben bewijzen. Het slagen van deze concerten was niet in het minst te danken aan de inzet en de kwaliteiten van onze violiste Wilma Thalen.

Degene die de spanning op een gegeven ogenblik te veel werd en met lessenaars ging gooien, was overigens ondergetekende.

J. v. BREDERODE
(altviolist)

Camerata 3

WAAR heeft Leonoor Wagenaar haar informatie over de Sticusa-gelden verkregen? In ieder geval niet van Sticusa. Deze stichting heeft namelijk slechts vier tickets Amsterdam-Curaçao-Amsterdam, ten behoeve van noodzakelijke orkestversterking uit Nederland bijgedragen en verder geen subsidie aan deze tournee verleend.

Amsterdam
T. DERKSEN-DONKERS
(namens de directeur van Sticusa)

De Beurs Maandag 26 januari 1987

SCHILDERS WORDEN DOOR STINAPA GESTIMULEERD

WILLEMSTAD --- Vijfentwintig werken van acht schilders zijn tot zeven februari te bekijken in het C.C.C. Het thema van de door Stinapa en C.C.C. georganiseerde expositie is "De flora en fauna van de Nederlandse Antillen".Nadat in 1984 door Sticusa en Stinapa de eerste besprekingen daarvoor van start gingen, in 1985 een wedstrijd werd uitgeschreven, die in 1986 door een jury beoordeeld werd, kunnen we nu de resultaten van die wedstrijd zien en kennismaken met de prijswinnaars.

De eerste prijs, f 2.000.-- ging naar R. Cardoso, de tweede prijs, f. 1500.-- is gewonnen door R. Vandelaar, en de derde prijs, f. 1000.-- werd gedeeld door Bonairianen M. Dania en A. ten Holt. Eervolle vermeldingen kregen T. Monsanto, N. Dorian en R. Tjoen Tak Seu.

Aan de prijswinnaars werd gevraagd nog meer werk in te zenden, zodat deze expositie kon worden samengesteld. Bij hen voegde zich J. Gehring met drie linosnedes. De tentoonstelling zal binnenkort op kosten van Sticusa naar Nederland gaan.

Bedoeling van de wedstrijd was vooral om mensen te stimuleren zich met de natuur bezig te houden op schilderkunstige wijze. De toegekende prijzen moeten, volgens mijn informant, dan ook meer bezien worden in het licht van de stimulerende werking die ervan uitgaat, dan als een prijs voor spéciaal die schilder of dàt werk.

Of publiek en deelnemers dat ook zo zullen ervaren is natuurlijk nog maar de vraag.

Het getoonde werk, merendeels acryl- of olieverven, is allemaal realistisch-figuratief, met als enige uitzondering het werk van Vandelaar dat is opgebouwd uit kleurvlakjes tegen een witte ondergrond. Het was het enige werk waarin getracht was een niet-naturalistische weergave van de natuur te brengen.

Monsanto was de enige die in zijn werk subtieler kleurgebruik liet zien dan over het algemeen vertoond werd. Als ik mij niet vergis is hij de enige deelnemer met een professionele opleiding. Zijn kleurgebruik was wel genuanceerder, maar qua onderwerpkeuze bracht ook hij niet zoveel verrassends.

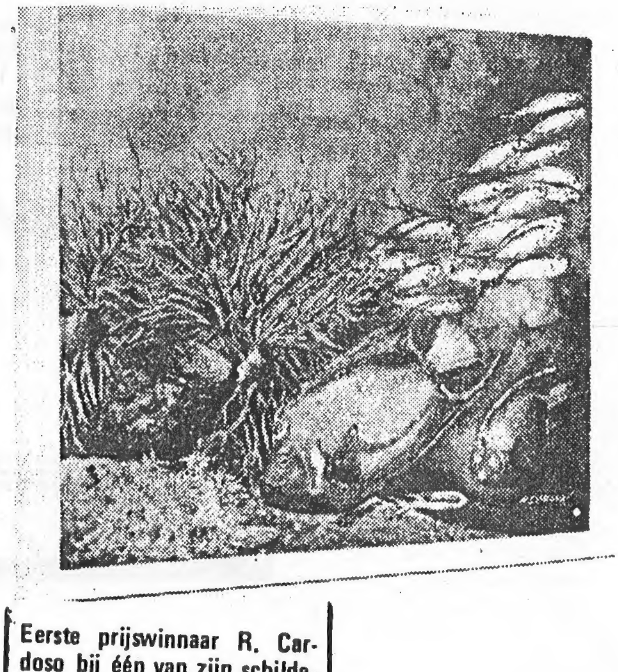
Opvallend afwezig waren afbeeldingen van "vieze:' dieren. Wel geiten (Monsanto), flamingo's (A. ten Holt), parkieten en een baracuda (Cardoso), maar nergens maribombanesten, kakkerlakken op een vuilnishoop of duizend poten. Die komen weliswaar ook buiten de Antillen voor, maar dat doen alle eerder genoemde beesten ook en zelfs de flamboyant is een ingevoerde boomsoort, dus dat kan de reden niet zijn.

Ik denk dat het te maken heeft met het willen maken van "mooie plaatjes" - en voor mij is niets zo saai als "mooie plaatjes", vooral als de kleuren feller zijn dan we ooit in werkelijkheid te zien krijgen en zij bovendien over het algemeen niet ondersteund worden door een behendige tekentechniek.

Maar de bedoeling van de wedstrijd en de tentoonstelling was vooral om mensen te stimuleren op papier of linnen stukjes van de Antilliaanse natuur vast te leggen

Na deze eerste stimulans komen deze schilders - en wellicht ook anderen- later misschien tot een veel persoonlijker en artistiek interessantere benadering van het onderwerp. Laten we het hopen.

Marjo Nederlof.

Eerste prijswinnaar R. Cardoso bij één van zijn schilderijen.